

Föltámadt Krisztus, valóban föltámadt!

Azért mondja Szent Pál apostol is a Korintusiaknak írt levelében: „Ha Krisztus nem támadt fel, mit sem ér a hitetek”

Jézus feltámadása és az utána következő események is csodálatosak és sokatmondóak számunkra. A mi emberi gondolkodásmódunk, igazságérzetünk megkövetelné, hogy a feltámadáskor Jézus azoknak jelenjen meg, akik megalázták, akik kételkedtek benne, akik halálra ítélték. Nem a számonkérés szándékával, hanem, hogy rávilágítson tetteiknek, ítéleteiknek súlyosságára, megszégyenítse őket hibáikért és tévedéseikért. Megjelenhetett volna, például Pilátusnak, akinek akkor már nagyon erős lelkiismeretfurdalása lehetett, hiszen belátta, hogy jogtalanul ítélkezett. Jézus emlékeztethette volna Pilátust: Mondtam, az én országom nem ebből a világból való. Én vagyok az igazság, és tanúságot teszek az igazságról. Talán szemére vethette volna Pilátusnak, hogy az ő bizonytalansága és gyengesége miatt kellett neki még több fájdalmat elvis azáltal, hogy egy rablóval helyezte egy szintre és megostoroztatta. Elmondhatta volna, hogy az emberi gyengeség, és tévovázás mennyi bajnak és szenvedésnek lesz még az okozója. De Jézus nem szégyenítette meg Pilátust.

Nem ment el a főpapokhoz sem, akik elítélték őt, mert Isten Fiának mondom magát. Velük is közölhette volna: Nézzétek, üres a sírom, a katonáktól biztosan hallottátok már: íme, itt vagyok! Miért próbálkoztatok hamis tanúkkal, hogy mindenáron elítéljete? Most már higgyetek, én vagyok az Istennek a Fia.

Mi emberek így gondolkoznánk. Mennyire emberi ez a mentalitás! Isten és az Ő gondolatai mily csodálatosak! Jézus megjelenik azoknak, akik Őt szerették. Az asszonyoknak, akik a szombat elmúltával siettek sírjához, mert vitte a szívük hozzá. Az úton találkoztak Jézussal. Leborultak előtte, Jézus gyengéd szeretetével megtisztelő feladatot bízott rájuk. Mária Magdolnának is megjelent, aki először könnyei fátyolán keresztül abban a hiszemben volt, hogy a kertész szól hozzá, kérdezte is tőle: Mondd meg, hová tetted, hogy elvihessem magammal? Amikor Jézus nevén szólítja, akkor döbben rá, hogy a Mester az, aki szól hozzá.

Jézus arra kéri, vigyen hírt róla a tanítványoknak. Neki is, mint az asszonyoknak, küldetése lesz, hírt kell vinnie a várakozóknak. Jézus a továbbiakban is azoknak jelenik meg, akik szerették őt.

Sajátos, hogy Jézus az apostoloknak azon a vasárnap reggelen nem jelenik meg, csak este. Közben találkozik az emmauszi tanítványokkal is, és beszél nekik. Az apostoloknak azonban az asszonyoktól kellett elfogadni a hírt. A feltámadás tényében talán akkor is egy kissé bizonytalanok voltak. Nem mondták az asszonyoknak, hogy ez természetes, hiszen tudják, hogy Jézusnak fel kell támadnia. Péter beszélhetett volna arról is, hogy Jézus a színeváltozáskor a Táborhegyén jelezte nekik a feltámadását, de nem szólt, izgatottan rohantak a sírhoz, a fiatalabb János és az idősebb Péter, hogy meggyőződjenek róla, Jézus valóban feltámadt-e. Számukra az első nap délelőttjén a feltámadás bizonyossága csupán az üres sir volt. Nekik tudniuk kellett arról a tényről, hogy a feltámadás be fog következni. Jézus sokszor elmondta nekik. Mégis bizonytalanok voltak.

Az evangéliumok tanúsága szerint világosan kitűnik ez a tény. János apostol magáról mondja látva az üres sírt: Láta és hitt. Eddig ugyanis még nem értették meg az írást, amely szerint föl kellett támadnia (Jn 20,9). Csak ezeket a jeleket adta az Úr számukra és nekik a kegyelem segítségével erre kellett kimondaniuk azon a reggelen: Igen, feltámadt! Nem a megtapasztalás jelentené számukra a bizonyosságot, hanem a megerősödött hitük.

Ezután örvendezve térnek vissza a tanítványok a coenaculum termébe, hogy ott szinte jutalomként megkapják az emmauszi tanítványok bizonyosságát, akik elmesélik a személyes találkozást az Úrral. Ez még tovább melengette a szívüket, és nagy bizakodással vártak arra, hogy velük is létrejöjjön a személyes találkozás, hiszen az asszonyoknak azt mondta az Úr, hogy menjenek el Galileába, és ott találkoznak majd vele. Mindezek után kapták meg, mint ajándékot magát Jézust Húsvét estéjén, amikor körükben megjelent.

Számunkra is húsvéti ajándék Jézus feltámadása. Mindnyájunknak a vigasztalás és öröm forrása. Köszönjük meg neki a felszabadult Örömet, amelyet ez a Húsvét jelent nekünk. Köszönjük, hogy megmutatta isteni hatalmát, legyőzte a gonoszságot, a bűnt és a halált. Köszönjük, hogy

üzent nekünk: a halál nem az utolsó állomás. Köszönjük, hogy a feltámadás után is olyan szelíden jóságos maradt. Nem kérte számon a vétkeket és a gyengeségeket, hogy azoknak akart ajándék lenni, akik szeretik őt.

Adj erőt nekünk Urunk, hogy húsvéti örömünk állandósuljon bennünk, és tudjunk erről meggyőző erővel másoknak is hírt adni.